GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El Maig del 68, un anticip del món actual.

Opinió | 09/07/2008 | 08:49

Al 68 també es rememora l'exportació de la revolució armada del "Che" Guevara...

Si es remuntem quaranta anys enrere ens trobarem justament a l'any 1968. A les darreries dels anys seixanta hi van passar moltes coses, però per la proximitat i l'impacte jo en destacaria els fets del Maig francès, que ara són escrutats per historiadors i investigadors socials en un procés d'idealització de determinades figures i fets històrics, com ara Daniel Cohn-Bendit o Rudi "el Roig".

L'any 1968 en concret va ser pròdig en esdeveniments que van mantenir el món garratibat i la tensió en una constant, amb successos com l'assassinat de Martin Luther King; la breu però esperançadora "primavera de Praga", reprimida a sang i foc pels tancs soviètics; la matança d'estudiants a la mexicana plaça de les Tres Culturas de Tlatelolco; la fi de la llarga era dictatorial d'Oliveira Salazar a Portugal, i moltes altres efemèrides que van marcar per la història aquells convulsos anys que ens abocaven als setanta.

Al 68 també es rememora l'exportació de la revolució armada del "Che" Guevara –una icona per a tantes generacions burgeses– als països sud-americans; o la figura de la heroïna de la resistència irlandesa, Bernadette Devlin, o la palestina Leilha Kalehd; els "Black Panthers", exponents del poder negre als Estats Units, o el moviment sandinista a Nicaragua i els indigenistes al continent americà. Algú va deixar escrit que la història és una bona mestra, però que té uns alumnes poc aplicats. La història propera d'Europa és, en part, la d'un seguit d'assoliments i també, d'una llarga sèrie de frustracions col•lectives. Al cap de quaranta anys d'aquell Maig del 68, sembla com si un sector de la nostra societat estigués instal•lada en una de les pitjors herències d'aquella revolta sense programa de futur: la cultura del no. Moltes vegades sembla que el passat es confon amb la història, que ha contribuït a debilitar la seva força i prestigi en qüestions com ara la religió, la política, l'educació i la moral. Però bona part de culpa la tenen també les noves formes de vida de la societat científica, tecnològica i postindustrial que no necessita del passat, perquè la seva brúixola intel•lectual i emotiva no té al nord la conservació sinó el canvi, la innovació i el consum, a diferència de les societats antigues de base comercial, artesanal i agrària. En aquestes condicions, el passat es redueix a un simple motiu de curiositat per a uns o de nostàlgia per a uns altres, és a dir, de sentimentalisme a la cerca de mites que ara encarnen els jugadors de tennis, els corredors de motos o de Fórmula 1, o espatarrants models de passarel•la, per no parlar del fenomen Chiquilicuatre, o de la Roja, ja que en aquells anys era impensable el fet que una selecció nacional espanyola del franquisme, per raons òbvies, es pugués anomenar de tal manera. Paradoxes del destí, mira per on.

Totes les societats humanes han necessitat sempre tenir un sentit de la seva vàlua i els seus sistemes de valors, els homes i dones que les formen han de saber que les seves vides són part d'un procés històric que es desenvolupa al llarg dels segles, i que el temps no pot ser mai estàtic, de manera que no es pot prescindir d'un passat històric objectiu i verídic. Com deia Albert Camus: "Hi ha una voluntat de viure sense refusar res de la vida, i aquesta és la virtut que més admiro en aquest món".

Per això crec que aquells anys no són tan importants per allò que fan o proclamen, sinó per allò que anticipen. La fi de la modernitat. La substitució de les ideologies d'abast col•lectiu per l'ètica

individual. Per dir-ho en paraules d'André Glucksman –el filòsof francès que va donar suport a Sarkozy– "per actuar contra el mal" (contra la situació de Txetxènia, per exemple, que és el tema d'un dels seus llibres) ja no ens cal saber on és el bé –és a dir, ja no ens cal tenir una idea prèvia de com organitzar aquest món que se'ns presenta al davant, ja que cada generació ha d'assumir els seus propis reptes.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/7705-el-maig-del-68-un-anticip-del-mon-actual.htm